

Som nævnt indeholder loven ikke beløbsstørrelser for den støtte, der stilles til rådighed. Ministeren oplyste i fremsættelsen herom følgende:

„... For finansåret 1970-71 vil der således blive søgt 29 mill. kr. til regulering af de for støtteåret 1969-70 gældende bevillinger samt 21 mill. kr. til udbygning af støtteordningen. De 21 mill. kr., som udelukkende er stipendiemidler, foreslås fordelt med 15 mill. kr. til de uddannelsessøgende under videregående uddannelse, 2,5 mill. kr. til gymnasieelever, kursister og andre elevuddannelser samt 3,5 mill. kr. til elever i 10. klasse og 3. realklasse. Ved denne fordeling er tilstræbt en ligelig dækning af de forskellige grupper af uddannelsessøgendes leveomkostninger. Forøgelsen af støttemidlerne vil for de studerendes vedkommende bl. a. muliggøre en yderligere nedsættelse af aldersgrænsen for opnåelse af et begrænset støttebeløb uafhængig af forældreøkonomien. For så vidt angår elevgrupperne, vil beløbene blive anvendt til yderligere udbygning af den gældende støtteordning. . . .“

Medens regeringspartierne ordførere kunne tilslutte sig lovforslaget som en — om end beskeden — begyndelse til en nyordning, kunne hverken *Knud Nielsen* (S) eller *Morten Lange* (SF) medvirke til dets gennemførelse. *Kjær Rasmussen* (VS) kunne henvise til det af hans parti fremsatte forslag til lov om støtte til uddannelse og kunne derfor ikke medvirke til regeringens aldeles utilfredsstillende forslag. *Hanne Reintoft* (DK) fandt lovforslaget udemokratisk og efterlyste en væsentligt hurtigere økonomisk udbygning.

I betænkningen gav såvel *socialdemokratiet* som *Morten Lange* (SF) i mindretalsudtalelser udtryk for deres synspunkter.

Det siges i *socialdemokratiets mindretalsudtalelse* bl. a.:

„Et mindretal (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) er af den opfattelse, at en virkelig reform bør baseres på en rammelov, der fastlægger en gradvis udbygning af ordningen med gennemførelse af fuld uddannelsesstøtte som endemål.

Mindretallet konstaterer med beklagelse, at det foreliggende lovforslag, der angiveligt skulle være begyndelsen til en reform af uddannelsesstøtten, ikke indeholder et sådant sigte, men tværtimod i visse henseender indebærer en direkte forringelse af de hidtidige støttemuligheder.

Gennem afskaffelsen af de helt rentefrie lån med øjeblikkelig virkning forøges den med uddannelsen forbundne gældsbyrde væsentligt for samtlige uddannelsessøgende, hvilket i alvorlig grad vil modvirke en demokratisering af uddannelserne. . . .“

„... Mindretallet finder det yderst betænkeligt, at der foretages en aftrapning af statens støtte til elever på 8. og 9. klassetrin, og at denne støtte helt bortfalder i 1972-73, uden at der på anden måde er sikret en virkelig dækning af det støttebehov, der herved vil opstå. . . .“